

Andra söndagen i fastan

(Reminiscere.*)

Predikan på distans 2021-02-28.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Den kämpande tron.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön: Käre himmelske Fader! Vi tackar dig att du genom Ordet vill skänka oss tron. Vi ber att du genom din helige Ande ville befria oss från djävulens band och höra alla våra böner, såsom du hörde den kanaaneiska kvinnans bön. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*

Predikotext. Evangeliet 1:a årg. Matt. 15:21-28 Den kanaaneiska kvinnan.

21 Jesus lämnade platsen och drog sig undan till området runt Tyrus och Sidon. 22 Då kom en kanaaneisk kvinna från den trakten och ropade: "Herre, Davids Son, förbarma dig över mig! Min dotter är svårt besatt." 23 Men han svarade henne inte med ett ord.

Då gick hans lärjungar fram och bad honom: "Skicka i väg henne! Hon går ju bakom oss och ropar." 24 Han svarade: "Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus." 25 Men hon kom och föll ner för honom och sade: "Herre, hjälp mig!" 26 Han svarade: "Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna." 27 Hon sade: "Jo, Herre, för också hundarna äter smulorna som faller från deras herrars bord." 28 Då svarade Jesus henne: "Kvinna, din tro är stor. Det ska ske för dig som du vill." Och från den stunden var hennes dotter botad.

Predikan sammanfattas i tre punkter.

1. Jesus kommer också till hedniska platser.
2. Djävulen håller människorna fångna genom synden.
3. Tron befriar oss från djävulens makt.

1. Jesus kommer också till hedniska platser

Jesus hade mättat femtusen män och dessutom kvinnor och barn med fem bröd och två fiskar. Han hade gått på vattnet och botat många sjuka. Ryktet om honom gick ut i hela landet och stora skaror uppsökte honom. Sedan han nu hade varit i sina hemtrakter kring Genesarets sjö drog han sig undan till trakten av Tyrus och Sidon. Detta var ett hedniskt område som låg nordväst om Israel, vid havet söder om Beirut.

På gamla testamentets tid hade Gud skickat *profeten Elia* dit. Det var under den svåra torkperioden under den onde kung Ahabs tid. Gud befallde Elia att gå till Sidons område där det i byn Sarefat (Sarepta) fanns en änka. Herren försörjde då Elia och den fattiga änkan och hennes son och husfolket genom att han gjorde så att en handfull mjöl i en kruka och lite olja i en kanna aldrig tog slut. Det står:

För så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukans ska inte ta slut, och olja ska inte fattas i kannan fram till den dag då Herren låter det regna på jorden." Då gick hon och gjorde som Elia hade sagt. Hon hade sedan att äta en lång tid, hon själv, sonen och hennes husfolk. Mjölet i krukans tog inte slut och olja fattades inte i kannan enligt det ord som Herren hade talat genom Elia (2 Kung 17:14ff).

Denna händelse visar hur Gud också i sin nåd förbarmar sig över främmande platser. Genom Guds ord söker Gud människor överallt. I missionsbefallningen säger ju Jesus:

"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut." (Matt. 28:18ff).

Änkan i Sarepta fick så uppleva att Herren kom till henne genom profeten Elia. Hennes son som dog blev också uppväckt igen. Kvinnan utbrast, full av glädje och tacksamhet: *"Nu vet jag att du är en gudsman och att Herrens ord i din mun är sanning"* (1 Kung. 17:24).

Så får människor också idag möta Jesus genom Guds ord. De får först höra lagens ord om att de är syndare som inte kan frälsa sig själva. Sedan får de höra evangelium om att Jesus har dött för hela världens synd. Genom sitt ord skänker Gud tron till syndare också idag. De får även ta emot dopet till frälsning och pånyttfödelse och de får bruka den heliga nattvarden, som är Kristi sanna kropp och blod. Så kommer Jesus också nu till hedningarna runt om i hela världen, överallt där Guds ord lärs.

Men många av dem som har haft Guds ord länge i sina länder föraktar Guds gåva. De går bort från Gud och vänder sig på nytt till sina moderna avgudar. Det är mänskliga tankar och filosofier och denna världens gud, Mammon. Det är också de hedniska världsreligionerna som på nytt intar människornas sinnen.

Så var det också på Jesu tid. De som hade fått Guds ord att förvalta inom Israels folk tog inte emot Jesus som sin frälsare. De ville inte erkänna sin synd och höll istället fast vid sina mänskliga tankar om att Messias måste vara en jordisk kung och inte en lidande Frälsare, som dog på korset. Och de omgivande folken hade sina avgudar och falska religioner.

2. Djävulen håller människorna fångna genom synden.

På Elias och kung Ahabs tid höll djävulen människorna fångna genom dyrkan av Baal. Falska gudar och religioner är ett av djävulens starkaste band, som han håller människan fången med. Vår synd gör att vi litar mer på oss själva och på främmande avgudar än på den ende, sanne Guden, som har skapat oss. Kung David skriver i psaltaren:

Ja, med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv (Ps. 51:7).

Och aposteln Paulus skriver:

Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Ingen finns som förstår, ingen som söker Gud. Alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda (Rom. 3:10ff).

Detta är arvsynden från Adam och Eva. Jesus säger att människan är ond i sitt innersta. Därför måste en människa bli född på nytt och få syndernas förlåtelse. Om detta inte sker måste människan för alltid bli kvar under djävulens makt och gå evigt förlorad.

Baalsprofeterna kunde inte hjälpa Israels folk. De var djävulens profeter, och de fick sitt straff genom profeten Elia. Däremot hjälpte Gud den fattiga änkan och hennes son därför att de förtröstade på HERREN, den ende sanne Guden. Djävulen håller i alla tider den stora mängden av människor bundna i synden. Det står ju:

Hela världen är i den ondes våld (1 Joh. 5:19).

Om människorna skall blir frälsta måste de få höra Guds ord, både lag och evangelium. Det får då inte vara ett förfalskat budskap som säger, att det inte är så farligt med synden. Idag vill många kyrkor inte längre höra talas om djävulen och hans makt. De vill hellre tro att alla människor kommer till himmelen. Budskapet om synd och nåd, himmel och helvete, lag och evangelium, anses omodernt och föråldrat. Kyrkan bör istället predika om hur vi tillsammans skall kunna övervinna nöd och fattigdom i världen och ändra de rådande politiska strukturerna, menar man. Men ett sådant budskap kan inte hjälpa syndare. Bibeln säger:

Den som tror på Sonen har evigt liv. Den som inte lyder Sonen ska inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom” (Joh. 3:36). Detta budskap måste ljuda i den kristna kyrkan om människor skall förstå sin synd.

3. Tron befriar oss från djävulens makt.

Den kanaaneiska kvinnan ropade till Jesus:

”Herre, Davids Son, förbarma dig över mig! Min dotter är svårt besatt.” (v. 21).

Kvinnan trodde att Jesus var Davids Son, att han var Messias, Kristus. Hon trodde att han hade makt att bota hennes sjuka dotter, som var besatt. All sjukdom och död är en följd av synden. Vi ska komma ihåg att både såväl friska som sjuka människor av naturen är under djävulens våld. Men när någon drabbas av en mental sjukdom är det inte ett tecken på att den människan är särskilt besatt av djävulen. Vi bör därför ta avstånd från dem som pekar ut vissa svårt mentalsjuka personer som besatta av djävulen och som då genom exorcism försöker driva ut djävulen ur dem. Sådant har vi ingen befallning om i den kristna kyrkan. Vi skall endast vända oss till Gud i bön. Genom dopet och tron har vi Guds försäkran om syndernas förlåtelse oavsett om vi är sjuka eller ej.

På nya testamentets tid berättas dock om att visa människor var besatta av onda andar. Detta innebar att djävulen plågade dem särskilt svårt, och vi läser om hur Jesus också botade sådan personer och drev ut onda andar. Och Gud kan givetvis även i vår tid hjälpa personer som plågas särskilt svårt av djävulen. I vår text sägs att dottern var besatt. Men ingenting nämns här om någon särskild andeutdrivning. Kvinnan kommer bara till Jesus med sin bön om förbarmande. Hon talar om för Jesus hur svårt besatt dottern var. Vi kan förstå vilket svårt lidande detta var för kvinnan och för flickan. När våra barn blir svårt sjuka är det något av det värsta vi kan råka ut för. Vi skall då göra som kvinnan i vårt text. Hon vände sig direkt till Jesus med sin bön. Hon förtröstade på att han verkligen kunde hjälpa.

Men Jesus svarade inte henne med ett ord. Här kan vi tycka att Jesus var hård och oförstående. Men så var det inte. Jesus hade ett särskilt syfte med att vara tyst och vänta. Så gör han också med oss. När vi är i nöd och ropar till honom får vi kanske inget svar under lång tid. Vi kan då tro att han inte hör oss eller att han inte vill höra oss. Somliga vänder sig till och med bort från tron när inte det sker som de ber om.

Till detta kommer så en andra svår prövning för kvinnan. Det står:

Då gick hans lärjungar fram och bad honom: ”Skicka i väg henne! Hon går ju bakom oss och ropar.” Han svarade: ”Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus.”

Lärjungarna vill skicka bort kvinnan och Jesus säger öppet att han bara har kommit till de förlorade fåren av Israels hus.

Efter ett sådant svar skulle väl vem som helst av oss ha tappat modet och gått bort i förtvivlan. ”Kyrkan visar bort mig och Jesus vill inte ha med mig att göra!” Den slutsatsen skulle nog de flesta dra. ”Gud hör inte mina böner, och de kristna kan inte hjälpa mig...”, tänker vi.

Men kvinnans tro brann inom henne. Hon föll ned inför Jesus och sa: *”Herre, hjälp mig!”* (v. 25). Sådan är den rätta tron. Den fortsätter att be till Herren vad som än händer. Då säger Jesus: *”Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.”* (v. 26). Jesus kallar henne ”en hund” medan ”barnen” han syftar på är folket i Israel, Guds eget folk. Som hedning är hon bara en ”hund”, utestängd från frälsningen.

Nu kan vi tycka att kvinnan borde ha gett upp. Jesus avvisar ju henne som en hednisk hund, utestängd från Israel och frälsningen. Men kvinnan tror på Jesus som Guds Son och därför tar hon fasta på Jesus eget ord och säger:

”Jo, Herre, för också hundarna äter smulorna som faller från deras herrars bord” (v. 27).

Hon menar: *Om jag nu är en hund skall jag förstås inte ta brödet från barnen. Men hundarna äter ju faktiskt från smulorna som blir över när barnen har ätit.* Hon håller fast vid Jesu egna ord och därmed visar hon sin tro. Och Jesus säger då:

”Kvinna, din tro är stor. Det ska ske för dig som du vill.” Och från den stunden var hennes dotter botad (v. 28).

Sådan är den rätta kristna tron. Den håller fast vid Kristus och hans ord, vad som än händer. När det ser ut som om Herren inte hör vår bön skall vi ändå fortsätta att bedja. Och när det ser ut som om Gud avvisar oss och istället sänder oss olycka skall vi likväl inte tro detta utan hålla fast vid tron som griper om Guds löfte. Han har ju lovat att om någon kommer till honom skall han sannerligen inte kasta ut den människan. Jesus säger: *Den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort* (Joh. 6:37).

Så kan vi vara förvissade om att var och en som tror på Kristus skall bli frälst och att Gud hör alla våra böner. Han ger oss det som är bäst för oss. När vi håller oss till hans ord skall vi också få uppleva både frälsningens och bönhörelsens under och bli evigt saliga.

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*

En pålysning. Dop kommer att ske nästa söndag, den 7 mars, på Himlabacken, av barnet till vår medlem Ingrid Heller och hennes man Vincent. Barnet skall heta Otto och han är lillebror till Konrad och Ingeborg. Han föddes den 16 februari. Dopförrättare är Johannes Rydh. Tyvärr kan pga Corona endast de närmaste och en fadder närvara. Vi anbefaller lille Otto i Guds hand och ber om Herrens rika välsignelse över honom och hans familj.

* Dagens latinska namn *Reminiscere* (Kom ihåg) kommer från söndagens antifon (Ps. 25:6). Denna bibelvers lyder i några olika översättningar så här:

Tänk på din barmhärtighet
och din nåd, Herre,
för de är av evighet.
(Sv. Folkbibeln)

HERRE, kom din Barmhjertighed i Hu
og din Naade, den er jo fra Evighed af.
(Danska Bibeln)

Reminiscere miserationum tuarum,
Domine, et misericordiarum tuarum quæ a
sæculo sunt (Vulgata).

Remember, LORD, your great mercy
and love, for they are from of old.
(New International Version)